

П Р И Л О Ж Е Н И Е
към годишния финансов отчет
ХРИМА 03 ООД
За 2011 г.

I. Правен статут, предмет на дейност, регистрации, управление

Дружеството е вписано в Търговския регистър на Агенция по вписванията с ЕИК 201460651, със седалище и адрес на управление Република България, гр. София, ул."Братя Чакрин" бл.8, вх.А, ет.2, ап.3 и с предмет на дейност: Търговска дейност - внос и износ на хранителни и промишлени стоки; туристически услуги; транспортна и спедиторска дейност, рекламна, комисионна и лицензионна дейност; производствена дейност, реекспорт и бартер; хотелиерство и ресторантьорство, както и всяка друга незабранена от закона дейност, като за дейностите, за които е необходим лиценз – след получаването на такъв. Дружеството е с капитал 100лв. и се представлява от управителите Христо Тодоров и Владислав Милчев.

II. База за изготвяне на годишния финансов отчет

Годишният финансов отчет е съставен в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия, приети с ПМС № 46 от 21.03.2005г. (ДВ, бр. 30/2005г.); за нерешени въпроси в тях е избрано да се прилага политика в съответствие с текстовете на Международните стандарти за финансово отчитане и Международните счетоводни стандарти, приложими към 31 декември 2011 година, с цел вярно и честно представяне на имущественото и финансовото състояние.

III. Основни принципи за съставяне на годишния финансов отчет

- а) текущо начисляване
- б) действащо предприятие
- в) предпазливост
- г) съпоставимост между приходите и разходите
- д) предимство на съдържанието пред формата
- е) запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период и постигане на съпоставимост на отчетните данни и показатели.

IV. Съдържание на годишния финансов отчет

- а) счетоводен баланс;
 - б) отчет за приходите и разходите;
 - в) отчет за паричния поток;
 - г) отчет за собствения капитал;
 - д) справка за нетекущите (дълготрайни) активи;
 - е) приложение.
- Формата на годишния финансов отчет е съобразена с Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия (НСФО).

V. Оценъчни бази, използвани при изготвяне на финансовия отчет

Нетекущи /дълготрайни/ нематериални активи

Като нетекущи /дълготрайни/ нематериални активи е възприето да се отчетат установимите нефинансови ресурси придобити и контролирани от предприятието, които нямат физическа субстанция и от използването на които предприятието очаква да придобие икономическа изгода.

Първоначална оценка

Към датата на придобиване, нетекущите /дълготрайните/ нематериалните активи, е възприето да се оценяват както следва:

- а) за външно създаваните нематериални активи - по цена на придобиване, която включва покупната цена (включително мита и невъзстановими данъци) и преките разходи за подготовка на актива за използването му по предназначение.
- б) за създадените в предприятието нематериални активи - от сбора на разходите, извършени от момента, в който нематериалният актив за пръв път е постигнал критериите за признаване. Разходите се определят по начин, идентичен на възприетия за определяне на себестойността на продукцията.
- в) придобити и признати в бизнескомбинация - по справедлива стойност до размера на дела на придобиващия.
- г) получени в резултат на безвъзмездна сделка - по справедлива цена, определена от лицензиран оценител;

- д) получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон - по оценка, приета от съда и всички преки разходи.

Оценка след първоначално признаване

След първоначалното признаване като актив, всеки отделен дълготраен нематериален актив е възприето да се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка. Предпоставките и условията за извършване на обезценките се определят към датата на инвентаризиране на нематериалните активи.

Амортизирането на нематериалните активи се извършва по линеен метод

Нетекущи (дълготрайни) материални активи

Като нетекущи (дълготрайни) материални активи е възприето да се отчетат активи, които имат натурално веществена форма и се придобиват за продължителна употреба /повече от един отчетен период/ за изпълнение на типичните операции на предприятието.

Първоначална оценка

Нетекущите (дълготрайни) материални активи към датата на придобиване е възприето да се оценяват по цена на придобиване.

Цената на придобиване се определя както следва:

а) за закупените активи - покупната цена, включително мита и невъзстановими данъци и всички преки разходи за привеждане на актива в работно състояние в съответствие с предназначението му. В преките разходи се включват разходите за подготовка на обекта, разходите за първоначална доставка и обработка, разходите за монтаж, разходите за привеждане на актива в работно състояние.

б) за създадените в предприятието: по себестоимост, определена по идентичен начин, по който се определя себестоимостта на готовата продукция,

Оценка на нетекущите /дълготрайните/материални активи след първоначалното признаване

След първоначалното признаване като актив, всеки отделен нетекущ /дълготраен/ материален актив е възприето да се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка. Когато балансовата стойност превишава възстановима стойност и са налице условията, посочени в НСФО 36 – *Обезценка на активи* се извършва обезценка. Загубата от обезценка на активите се признава за текущ разход за дейността и се посочва на отделен ред в отчета за приходите и разходите. Възстановената загуба от обезценка се отразява като текущ приход от дейността до размера на предходна обезценка, която е била отразена като текущ разход. В случай, че увеличението превишава предишно намаление, разликата се отчита като преоценъчен резерв.

Амортизация

При определяне на амортизируемата сума не се взема в предвид остатъчната стойност на активите. Полезният срок за годност се определя към датата на доставката, като се има предвид периода, през който предприятието ще черпи икономическа изгода.

Дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод при прилагане на следните годишни амортизационни норми в проценти:

Група	Счетоводни амортизационни норми в %	Данъчни амортизационни норми в %
Сгради и конструкции	4	4
Машини и оборудване	30	30
Съоръжения	4	4
Транспортни средства	25	25
Транспортни средства без автомобили	10	10
Офис оборудване	15	15
Компютърна техника	50	50
Други дълготрайни материални активи		

При временно извеждане на нетекущи (дълготрайни) материални активи от употреба за срок, надвишаващ 12 месеца, е възприето да се преустановява начисляването на амортизации. Временното извеждане от употреба се извършва след приемане на план за реструктуриране на предприятието или за временно преустановяване на определена дейност.

Разходите за консервиране и последващо въвеждане в употреба е възприето да се отчитат като текущи разходи за периода, през който са възникнали.

Последващи разходи за нетекущи (дълготрайни) материални активи

а) разходите за текуща поддръжка и ремонт е възприето да се отчитат като текущи разходи;

б) с разходите за значими подобрения, реконструкции и модернизации, които удължават срока на годност, увеличават капацитета и производителността на дълготрайния актив е възприето да се увеличава балансовата му стойност, когато е сигурно, че предприятието ще има по-голяма икономическа изгода от първоначално предвидената.

В предприятието е възприет стойностен праг на същественост за нетекущите (дълготрайни) материални и нематериални активи - 700 лева.

Дългосрочни финансови активи

Акции и дялове в предприятия от група

Дружеството не притежава дялове в други предприятия.

Текущи (краткотрайни) активи на предприятието

Активите, които са придобити с цел да бъдат използвани или реализирани в оперативния цикъл на предприятието, е възприето да се представят като текущи.

Материални запаси

Суровините (материалите) в предприятието е възприето да се отчитат при тяхната покупка по цена на придобиване (историческа цена), която включва следните разходи: покупна цена; вносни мита; такси; невъзстановими данъци и акцизи; застраховки и разходи по доставка превози, товарно-разтоварни работи.

Суровините(материалите) при тяхната употреба се отписват по един от следните методи, а именно:

а) конкретно определена стойност, когато тяхното потребление засяга конкретни партии, производства, проекти или клиенти;

б) средно претеглена стойност - препоръчителен подход по НСФО 2 - *Отчитане на стоково материалните запаси* (период на установяване на средно претеглената стойност - на всеки месец.

Закупени материали, които не се предават за складово съхраняване и употребени непосредствено преди осъществяване на дейността е възприето да се изписват като текущи разходи.

Вземания

Към датата на съставяне на баланса търговските вземания е възприето да се оценяват по номинална стойност,

Сумата на корекцията (преценката за несъбираемост) е възприето да се признава като разход за обезценка на текущи активи и коректив на вземанията.

При погасяване на вземането се признава друг приход.

Парични средства са притежаваните от предприятието авоари като касови наличности, наличности в банкови и депозитни сметки и парични еквиваленти. Паричните средства в чуждестранна валута се отчитат по курс на придобиване и към датата на финансовия отчет (и/или към междинните финансови отчет), се оценяват по заключителен курс /курс на БНБ/. Възникналите курсови разлики се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.

Разходи за бъдещи периоди са възникналите разходи през текущия отчетен период, но са свързани със следващи отчетни периоди.

Провизии и сходни задължения

Предприятието не отчита провизии и други сходни задължения по НСФО 19 Доходи на персонала в частта за допълнителни пенсии и НСФО 37 Провизии, условни задължения и условни активи.

Отсрочени данъци

Предприятието не отчита отсрочени данъци.

Собствен капитал

Предприятието възприема финансовата концепция за подържане на капитала. Подържането на финансовия капитал се оценява по номинални парични единици. Печалбата за отчетния период се счита за придобита, само ако паричната финансовата сума на собствения капитал в края на периода превишава паричната сума в началото на периода, след приспадане на разпределенията между собствениците или вложения от тях капитал през периода.

Задължения

Предприятието отчита като пасиви съществуващи задължения, които произтичат от минали събития и чиито уреждане се очаква да доведе до изтичане на ресурси - носители на икономическа изгода.

Вид на задължението	До 1 год. в хил.лв.	Над 1 год. в хил.лв.	Над 5 год. в хил.лв.	Описание на обезпечението
Задължения към финансови предприятия, в т.ч.:	0	0	0	
Задължения към предприятия от група, в т.ч.:	0	0	0	
Задължения към персонала	Средно сп. състав	До 1 год. в хил.лв.	Над 1 год. в хил.лв.	
Персонал	0	3		
Не са изготвени програми за доходи, предоставяни на персонала при и след напускане и като компенсации във формата на акции и дялове, както други програми за дългосрочни доходи				
Осигурителни задължения		До 1 год. в хил.лв.	Над 1 год. в хил.лв.	
Общо осигурителни задължения:	1	1		
Данъчни задължения		До 1 год. в хил.лв.	Над 1 год. в хил.лв.	
Общо данъчни задължения:	4	4		
Други задължения		До 1 год. в хил.лв.	Над 1 год. в хил.лв.	
Заеми и временна фин. помощ	14	14		
Финансов лизинг	0			
Общо други задължения:	14	14	0	

Признаване на приходи

Предприятието определя като приходи brutните потоци от икономически изгоди, получени и дължими на предприятието от клиентите в хода на обичайната му дейност.

Приходите се признават, когато едновременно са налице следните критерии:

- а) когато е вероятно да има икономическа изгода, свързана със сделка;
- б) сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;

в) направени разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделка, могат да бъдат надеждно измерени;

г) приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи.

Не се признава приход, когато разходите не могат да бъдат надеждно изчислени (не са извършени). Полученото авансово плащане се признава в баланса като задължение (аванс от клиента).

Нетни печалби и загуби за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика

1. Извънредните позиции е възприето да се посочват в баланса некомпенсирано.

2. Фундаменталните грешки е възприето да се отчитат по препоръчителен подход. Размерът на корекцията (преизчислението) се отчита в текущия период чрез увеличаване на салдото на неразпределената печалба от минали години. Ако размерът на корекцията е по-голям от неразпределената печалба, разликата се отчита като непокрита загуба от минали години. Сравнителната информация от предходния отчетен период се преизчислява.

3. Промените в счетоводната политика е възприето да се отразяват съгласно препоръчителен подход. Размерът на корекцията, която се извършва във връзка с промяната на счетоводната политика, се отразява като корекция на салдото на неразпределената печалба от минали години.

Други оповестявания

През 2011 година не са осъществявани бизнес комбинации.

Предприятието не е работило с финансови инструменти по смисъла на СС 32 Финансови инструменти през 2011 година.

Предприятието няма преустановявани дейности през 2011 година.

Предприятието не е отразявало през 2011 година биологични активи.

Дата на съставяне: 27.02.2012г.

Гл. Счетоводител:

Румяна Григорова

Управител:

Христо Тодоров